

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce AUTOART RUN a.s.**, se sídlem Voskovcova 1075/45, Praha 5, *zastoupeného Mgr. Alicí Chlaňovou, advokátkou, se sídlem Dřevná 382/2, Praha 2*, proti **žalovanému Magistrátu města Plzně**, se sídlem nám. Republiky 1, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.12.2013, čj. MMP/265392/13

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.12.2013, čj. MMP/265392/13, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 1 (*dále jen „správní orgán I. stupně“*) ze dne 9.10.2013, čj. Fin/VHP/25/16367/2013/Bou (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byla podle § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*) zamítnuta žalobcova žádost o povolení provozování 5 kusů výherních hracích přístrojů v provozovně herna Parking Game, na adrese Gerská 2187/30h, v období od 1.1.2014 do 31.12.2014. Žalobce dále požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Úvodem žalobce uvedl, že je povolení podle části druhé zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „ZOL“ nebo „zákon o loteriích“*) nárokové a vydá se, jsou-li splněny zákonem stanovené podmínky. Žalobce podal žádost obsahující veškeré náležitosti, doložil potřebné dokumenty a splnil podmínky stanovené zákonem o loteriích, přesto mu povolení k provozování výherních hracích přístrojů nebylo vydáno. Správní orgán I. stupně založil prvostupňové rozhodnutí na existenci obecně závazné vyhlášky statutárního města Plzně č. 5/2013, kterou se mění vyhláška statutárního města Plzně č. 4/2012, o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány loterie, sázkové anebo jiné podobné hry (*dále jen „novela vyhlášky“*). Na základě této novely vyhlášky byla adresa Gerská 2187/30h, na které měly být výherní hrací přístroje žalobcem provozovány, s účinností od 28.9.2013 vyňata z přílohy č. 1 novely vyhlášky a není nadále v seznamu povolených adres. Správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pouze konstatoval, že na adrese, na níž má být výherní hrací přístroj umístěn, je jeho provoz novelou vyhlášky zakázán, a blíže se věcí nezabýval. Žalovaný se s touto argumentací správního orgánu I. stupně ztotožnil.

3. Žalobce se závěry správních orgánů obou stupňů nesouhlasil. Namítal, že nelze žádost o povolení provozování výherních hracích přístrojů zamítnout pouze na základě konstatování, že na dané adrese není jejich provoz povolen. Dle žalobce je seznam míst určených k provozování výherních hracích přístrojů stanovený novelou vyhlášky silně diskriminační a je projevem nepřipustné libovůle zastupitelstva statutárního města Plzně. Důsledkem je protizákonná a protiústavní novela vyhlášky, ke které nelze přihlížet, jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Žalobce namítal, že bylo zasaženo do jeho subjektivních práv a byl zkrácen na svých právech napadeným rozhodnutím, které je založeno na nezákonné a protiústavní obecně závazné vyhlášce.

4. Novelou vyhlášky (přílohy č. 1) došlo ke změně seznamu míst, kde lze provozovat výherní hrací přístroje. Mnohé provozovny, které existují řadu let, dodržují pravidla a jsou podrobeny velmi přísnému doзору, nebyly do seznamu bezdůvodně zahrnuty. V seznamu je naopak řada míst, kde loterie, sázkové ani jiné podobné hry provozovány nejsou ani nikdy nebyly a jsou umístěny v rozporu s proklamovaným účelem regulace. Novela vyhlášky povoluje řadu provozoven umístěných zcela v rozporu s účely regulace, neboť tyto se nacházejí v bezprostřední blízkosti mateřských školek, dětských hřišť, škol, knihoven a na dalších zcela nevhodných místech a zjevně tak ohrožují veřejný pořádek a výchovu mládeže. Konkrétně žalobce uvedl: Sokolovská ul. 1327/74 - herny „Granit“ a „Studna“, nacházející se přímo naproti vchodu do Gymnázia Fr. Křižíka (cca. 25 m); Studentská 1950/25 - herna „Havana“, nacházející se v bezprostředním sousedství městské knihovny a výchovného L klubu pro mládež; Sokolovská 1119/48 - herna „Impuls“, nacházející se v bezprostřední blízkosti dětského hřiště 31. ZŠ E. Krásnohorské (cca 50 m), Gymnázia Fr. Křižíka (cca 50 m) a umělé ledové plochy, tzn. potenciální silně negativní vliv na mládež v tomto případě netřeba zdůrazňovat; Kaznějovská 1442/49, provozovna umístěná přímo naproti K centru (cca 20 m), školicímu centru, které mj. poskytuje pomoc drogově závislým osobám, kteří jsou silně

rizikovou skupinou, a takto blízká přítomnost herny se může negativně projevit na léčbě závislosti mnohých z nich, herna se nachází v relativní blízkosti budovy školy (cca 130 m). Dle žalobce tak při stanovení seznamu povolených míst došlo ke zcela nepřipustné diskriminaci některých subjektů.

5. Žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 7.9.2011, sp. zn. Pl. ÚS 56/10 (všechna rozhodnutí Ústavního soudu zde citovaná jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>), v němž Ústavní soud konstatoval, že „*ve vztahu k obecně závazným vyhláškám, zejména označují-li na základě výslovné zákonné autorizace [§10 písm. a) obecního zřízení či § 50 odst. 4 loterijního zákona] konkrétní místa (ať už označením čtvrti, ulic a jejich částí či návsi nebo konce v malé vesnici), je nutno požadavek obecnosti regulace interpretovat, tak že se vymezení míst musí opírat o racionální důvody, neutrální a nediskriminační ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá. Nevyplyvá-li důvod vymezení konkrétních míst z okolností nebo povahy věci, tíží nakonec obec, jež obecně závaznou vyhlášku vydala, povinnost v řízení před soudem takové racionální a neutrální důvody předestřít a obhájit.*“ Důvodová zpráva k novele vyhlášky k těmto skutečnostem zcela mlčí, neobsahuje ani náznak kritérií, na základě kterých byla místa vhodná k provozování výherních hracích přístrojů vybírána. Nelze tedy s určitostí zjistit, podle jakých nediskriminačních kritérií byla povolená místa stanovována. Obec tak nedostala povinnosti obhájit své důvody pro konkrétní lokalitu. V citovaném nálezu se Ústavní soud drží své konstantní a hojně citované argumentace ohledně posuzování zákonnosti a ústavnosti obecně závazné vyhlášky, kterou vymezil již v nálezu ze dne 22.3.2005, sp.zn. Pl. ÚS 63/04. Dle této rozhodovací praxe je třeba k posouzení zákonnosti a ústavnosti obecně závazné vyhlášky použít tzv. test čtyř kroků, v rámci něhož se zkoumá, zda obec 1) měla pravomoc obecně závaznou vyhlášku vydat, 2) zda se při vydávání obecně závazné vyhlášky nepohybovala mimo zákonem vymezenou věcnou působnost, 3) zda při jejím vydání nezneužila zákonem jí svěřenou působnost, 4) zda přijetím napadeného ustanovení nejednala zjevně nerozumně. Dle žalobce novela vyhlášky nemůže z pohledu tohoto testu ústavnosti obstát, neboť nesplňuje kritéria vymezená v krocích 3 a 4, což znamená, že není založena na nediskriminačních principech. Tytéž principy jsou vyjádřeny také v rozsudku Evropského soudního dvora SIA Garkalns v. Rigas dome C-470/11 ze dne 19. července 2012, který rozhodl, že kromě dodržování zásady rovného zacházení a z ní vyplývající povinnosti transparentnosti, musí být režim povolování hazardních her založen na objektivních, nediskriminačních a předem známých kritériích tak, aby byly pro výkon posuzovací pravomoci orgánů stanoveny určité meze, které by zabránily tomu, aby byla použita svévole.

6. Žalobce proto navrhoval, aby soud v souladu s článkem 95 odst. 1 Ústavy vyhlášku statutárního města Plzně č. 4/2012 ve znění novely provedené vyhláškou č. 5/2013 neaplikoval.

7. Žalobce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2013, čj. 1 Afs 78/2012-56, kde ve skutkově totožné věci Úřad městské části Praha 2 zamítl žádost o povolení provozování výherního hracího přístroje pouze na základě skutečnosti, že místo provozovny nebylo zaneseno do příslušné obecně závazné vyhlášky. Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti a zrušil rozhodnutí soudu, který se přiklonil k argumentaci

příslušného úřadu. V rozsudku citoval Ústavní soud: „*Pokud správní orgán zasáhne do veřejného subjektivního práva provozovatele tím, že mu nevydá povolení v důsledku obecně závazné vyhlášky, může se provozovatel bránit správní žalobou. Správní soud je pak oprávněn posoudit všechny individuální okolnosti případu, tj. případně i to, zda obec zařazením té které nemovitosti do textu vyhlášky nejednala libovolně či diskriminačně. Je to také správní soud, který má možnost v této části obecně závaznou vyhlášku případně neaplikovat (bod 42 nálezu sp.zn. Pl.ÚS 56/10, srov. obdobně nálezy ze dne 30.4.2008, sp.zn. Pl.ÚS 5/07; N 80/49 SbNU 165; 287/2008 Sb.).*“

8. Žalobce uvedl, že má, obdobně jako stěžovatelka v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, k dispozici vyjádření správního orgánu I. stupně a žalovaného, resp. sdělení kritérií, na základě kterých došlo k výběru adres, které byly zahrnuty do novely vyhlášky, a konkrétních důvodů, pro které nebyla do seznamu zahrnuta adresa Gerská 2187/30h, na které žalobce do té doby činnost bezproblémově provozoval a byl připraven ji provozovat dále. Žalobce neviděl důvody, proč byla tato adresa vyhláškou č. 4/2012, resp. vyhláškou č. 11/2012, do seznamu povolených míst zařazena a následně vyřazena, aniž by k tomu byly objektivní důvody. Žalovaný se vyjádřil dne 12.11.2013 tak, že o jednotlivých adresách rozhodly kolektivní orgány jednotlivých městských obvodů. Za obecné kritérium označil požadavek, aby se budova herny nenacházela v okruhu do sta metrů od budovy školského zařízení, přičemž je též zohledněno dodržování zákonných pravidel spojených s provozováním herního zařízení. Starosta Městského obvodu Plzeň 1 se vyjádřil dne 22.11.2013 a uvedl, že o seznamu adres rozhodlo zastupitelstvo bez uvedení konkrétních kritérií, přičemž se jednalo o politické rozhodnutí kolektivního orgánu MO Plzeň 1. Dle jeho názoru není Městský obvod Plzeň 1 povinen vysvětlovat či odůvodňovat, proč jeho představitel zaujal určitý postoj. Dle žalobce tak ani jeden z dotazovaných subjektů nedokázal vynětí adresy Gerská 2187/30h odůvodnit. Pokud byla jediným kritériem vzdálenost do 100 metrů od školského zařízení, poukázal žalobce na adresy provozoven, které toto kritérium nesplňují a přesto byly povoleny (adresy Sokolovská 1327/74, Studentská 1950/25, Sokolovská 1119/48, Kaznějovská 1442/49).

9. Provozovna na adrese Gerská 2187/30h až do účinnosti novely vyhlášky řádně fungovala a plnila svůj účel. Nyní však, aniž by v oblasti, kde se nachází, došlo k významné změně poměrů odůvodňující její vynětí ze seznamu povolených adres a aniž by přestala splňovat kritérium vzdálenosti do 100 m od školského zařízení, došlo bez předchozího upozornění k jejímu vyškrtnutí ze seznamu povolených adres. Není tak pochyb, že právě tato provozovna žalobce patří do kategorie provozoven bezdůvodně vyňatých ze seznamu povolených adres. K dokreslení situace žalobce poukázal na situaci ohledně dalších provozoven nacházejících se v ulici Gerská. Před nabytím účinnosti novely vyhlášky bylo v této ulici povoleno 6 provozoven. Přijetím novely vyhlášky došlo k odstranění provozoven na adresách Gerská 1914/30a a Gerská 2187/30h. Ostatní provozovny nacházející se v téže ulici byly ponechány. Do očí bijící je zejména umístění provozovny zachované na adrese Gerská 1916/30c, která je od obou zrušených provozoven vzdálena přibližně 15, resp. 40, metrů. Libovůle zastupitelstva ohledně určování povolených provozoven je tak i v tomto konkrétním případě zcela zjevná. Zastupitelstvo jednalo diskriminačně, když některé

provozovny bezdůvodně zakázalo, zatímco jiné, nacházející se na prakticky totožném místě, bez jakéhokoli konkrétního odůvodnění, zachovalo.

10. Novela vyhlášky vedle zcela zásadních nedostatků v rovině hmotněprávní trpí i řadou vad vzniklých v rámci procesu jejího přijímání. K podstatným pochybením došlo, když bylo postupováno v rozporu s vyhláškou statutárního města Plzně č. 8/2001, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „Statut“*), jmenovitě se Zásadami pro vydávání právních předpisů města (*dále jen „Zásady“*), které jsou přílohou č. 4 Statutu. Jedním z těchto pochybení je, že nedošlo k projednání návrhu novely vyhlášky s příslušnými komisemi. Dle čl. 2 odst. 5 Zásad projedná návrh obecně závazné vyhlášky věcně příslušná komise rady města, je-li zřízena. Vzhledem k závažnosti a rozsahu předmětné úpravy měly být věcně příslušnými k projednání přinejmenším komise finanční, komise pro bezpečnost, komise pro sociální věci, případně některé další. Jejich vyjádření v důvodové zprávě zcela chybí, nejsou uvedena ani jako přílohy důvodové zprávy ani v „seznamu podkladových materiálů“ k bodu č. 42, projednávanému na 35. schůzi zastupitelstva města Plzně dne 5.9.2013, v rámci níž byla novela vyhlášky přijata. Příslušná stanoviska nebyla vůbec zpracována a byla-li snad zpracována, členové zastupitelstva hlasující o návrhu je neměli k dispozici. Dle čl. 2 odst. 5 Zásad musí být návrh k zajištění právní kvality a přípustnosti navrhované úpravy předložen rovněž právní komisi rady města. Její stanovisko, které je v souladu s čl. 4 odst. 6 Zásad obligatorní náležitostí důvodové zprávy, však rovněž není k dispozici a lze se tedy důvodně domnívat, že záležitost nebyla komisí vůbec projednána. Nepochybně přitom nejde o případ jednoduchý a reaguje-li novela vyhlášky, schválená v září roku 2013, na nález Ústavního soudu z dubna roku 2013, ani natolik naléhavý, aby jeho projednání právní komisí rady města znamenalo zdržení ohrožující zájmy města, pro které by mohly platit zjednodušené postupy. Postup při přijímání novely vyhlášky je stížen i dalšími významnými nedostatky. Dle čl. 4 odst. 1 Zásad v důvodové zprávě navrhovatel uvede mj. zhodnocení po stránce ekonomické a zhodnotí negativa současného stavu. Dle čl. 4 odst. 5 Zásad je zpracovatel povinen vždy uvést finanční a hospodářský dopad nové úpravy. Tyto náležitosti však důvodová zpráva neobsahuje. Zejména v oblasti právní úpravy je jejich absence pochybením naprosto zásadním, které nelze přehlížet. Pokud jde totiž o provozování tzv. „hazardních her“, ty jsou pro rozpočet města a jednotlivých městských obvodů významným zdrojem příjmů. Další skutečností, která nasvědčuje nestandardnímu postupu při přijímání novely vyhlášky je fakt, že usnesením zastupitelstva města Plzně č. 196 ze dne 26.4.2012 (příloha č. 1 důvodové zprávy) byl pan Bc. Robert Houdek, člen rady města Plzně, pověřen, aby jednal se zástupci a provozovateli herního průmyslu na území města Plzně o realizaci bezpečnostních podmínek doporučených Odborem bezpečnosti a prevence kriminality Magistrátu města Plzně. Aniž by došlo k jednání se zástupci a provozovateli herního průmyslu na území města Plzně, jak ukládalo uvedené usnesení, bylo v rozporu s přijatými zásadami postupu schvalování obecně závazných vyhlášek přijato usnesení, které značným způsobem změnilo podmínky podnikání v této oblasti na území města Plzně, aniž by byla stanovena objektivní kritéria, podle kterých se budou určovat lokality. Novela naprosto cíleně negativně postihla pouze některé provozovatele, aniž by bylo postupováno podle transparentních objektivních pravidel vylučujících diskriminaci.

11. Předkladatel novely vyhlášky některá nově zapracovaná ustanovení (některé konkrétní adresy v příloze č. 1) doplňoval těsně před zahájením jednání zastupitelstva města Plzně a tudíž zastupitelstva městských částí neměla vůbec možnost se k některým otázkám vyjádřit. Jak vyplývá ze zápisu ze zasedání zastupitelstva města Plzně ze dne 5.9.2013, ani samotní hlasující zastupitelé mnohdy nevěděli, které adresy jsou součástí přílohy č. 1 novely vyhlášky a které nikoliv, což nepochybně vyplývá například z dialogu mezi Mgr. Ženíškem a Mgr. Houdkem (str. 113 zápisu). Ostatně i Mgr. Suchý na adresu Mgr. Houdka prohlásil: „...trošku opatrněji s tím vystupováním, když v úterý dáte návrh vyhlášky, kde nějaký automat není, a kolega Ženíšek Vás na to upozorní, a Vy potom vítězoslavně říkáte, že to tam je, a je to tam jenom díky tomu, že vlastně od úterý proběhla úplně nová varianta, tzn., že prostě řadový zastupitel nemá šanci se v tom zorientovat, tak bych prosil aby prostě ta diskuse proběhla v nějakých takových mezích a nezkoušeli jsme z toho, co jsme tam vlastně přes noc zařadili.“ Pokud zastupitelstva jednotlivých městských částí možnost vyjádřit se k daným otázkám měla, předkladatel novely vyhlášky se ve většině případů nedostatečně vypořádal s jejich připomínkami: ZMO Plzeň 1 dne 3.9.2013 souhlasilo se zněním vyhlášky, v seznamu míst doporučilo provést změny, změnám bylo vyhověno. ZMO Plzeň 2 dne 21.8.2013 souhlasilo se zrušením provozování hracích zařízení na území MO Plzeň 2 - Slovany k 31.12.2014 a doporučilo schválení vyhlášky za podmínky, že bude obsahovat přechodné ustanovení ve znění: „Na povolení, která byla vydána podle § 2 písm. i), j) a podle § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném před 1. lednem 2012, se na území Městského obvodu Plzeň 2 - Slovany znění této obecně závazné vyhlášky do 31. prosince 2014 nevztahuje.“ Navrhovatel tento návrh nezpracoval se stručným odůvodněním v důvodové zprávě o potřebě jednotnosti obecně závazné vyhlášky. Nadto zcela svévolně a bez spolupráce s příslušnou městskou částí přidal všechny adresy na území MO Plzeň 2, kde jsou v současné době povolena herní zařízení, do přílohy č. 1 novely vyhlášky. ZMO Plzeň 3 dne 29.8.2013 souhlasilo se změnou vyhlášky a se změnou seznamu míst, navrhlo stanovit opatření a pravidla omezující propagaci sázkových her, loterií a jiných podobných her a navíc stanovilo podmínku, že 90% příjmu města Plzně z odvodu z loterií a jiných podobných her převedených městu podle zvláštního zákona bude příjmem těch městských obvodů, na jejichž území lze provozovat loterie, sázkové anebo jiné podobné hry. Dle důvodové zprávy byl seznam míst stanovený ZMO Plzeň 3 akceptován, avšak nadto došlo k vyškrtnutí řady heren v historickém centru města, a to v rozporu s vyjádřením městského obvodu. S podmínkou ohledně rozdělení příjmu z odvodu z hazardních her se důvodová zpráva nijak nevypořádává a byla zcela opomenuta. ZMO Plzeň 4 dne 29.8.2013 souhlasilo s návrhem změny vyhlášky, pro přechodné období do konce roku 2014 stanovilo seznam míst, kde mají být loterie povoleny a od 1.1.2015 požadovalo úplný zákaz jejich provozování s výjimkou jediného místa. Příloha vyhlášky byla příslušným způsobem upravena a dle důvodové zprávy v budoucnu dojde ke změně přílohy tak, aby od 1.1.2015 byla v souladu s usnesením ZMO Plzeň 4. ZMO Plzeň 4 však zároveň vyzvalo zastupitelstvo města Plzně, aby zvážilo možnost vyhlášení referenda k otázce provozování loterií a jiných podobných her na celém území města Plzně a aby do 1.1.2015 zpracovalo koncepci provozování loterií a jiných podobných her jednotnou pro celé území města Plzně. Zatímco požadavkem o zpracování koncepce do 1.1.2015 zřejmě není třeba se zabývat bezodkladně, návrh o konání referenda zjevně směřoval k jeho uskutečnění ještě před přijetím novely vyhlášky. U obou těchto požadavků však důvodová zpráva toliko konstatuje, že tyto požadavky byly vzneseny,

aniž by se jimi blíže zabývala. ZMO Plzeň 5 dne 20.6.2013 schválilo změnu přílohy vyhlášky tak, že obě povolené provozovny na území městského obvodu se z přílohy vyjímají. Těmto požadavkům bylo vyhověno. Městské obvody Plzeň 6 - Plzeň 10 s návrhem novely vyhlášky souhlasily. Dle žalobce z uvedeného vyplývá, že v řadě případů nebyly připomínky jednotlivých městských obvodů akceptovány a mnohdy se tak stalo bez řádného odůvodnění. Např. provozovna na adrese Náměstí Republiky 38, Plzeň 3, byla na seznamu povolených adres ponechána, avšak rada města, která se konala těsně před zastupitelstvem, na kterém byla novela vyhlášky projednávána, tuto provozovnu vyškrtnula. Z uvedeného je zřejmé, že záležitost tzv. povolených adres byla řešena naprosto kazuisticky bez zastřešujících objektivních a transparentních principů a nelze pochybovat o tom, že byly při sestavování seznamu povolených adres sledovány zcela jiné cíle než cíle proklamované. Dle žalobce byl z uvedených důvodů test ústavnosti novely vyhlášky porušen.

12. Dále žalobce namítal, že správní orgán I. stupně nevydal rozhodnutí bez zbytečného odkladu a nedodržel tak lhůtu pro vydání rozhodnutí stanovenou v § 71 správního řádu. Vydání povolení k provozování výherních hracích přístrojů je dle zákona o loteriích nárokové. Správní orgán tedy neaplikuje správní uvážení, nepotřebuje k rozhodnutí vyjádření jiných účastníků či třetích osob. Ve chvíli, kdy má k dispozici veškeré podklady pro rozhodnutí, není žádný důvod, aby s vydáním rozhodnutí otálel. Rovněž žalovaný dává v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobci za pravdu v tom, že zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí nebyla dodržena. Jestliže žádost byla podána dne 30.8.2013 a rozhodnutí vydáno dne 9.10.2013, pak i přesto, že správní poplatek byl žalobcem uhrazen dne 11.9.2013, je zcela zřejmé, že správní orgán I. stupně porušil jednu ze základních zásad činnosti správního orgánu, zásadu rychlosti vymezenou v § 6 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí totiž nevydal bezodkladně, jak mu zákon ukládá, nýbrž až se značným zpožděním. Vzhledem ke všem okolnostem případu vyjádřil žalobce důvodné podezření, že zbytečné průtahy ve vydání rozhodnutí přímo souvisely s očekávaným přijetím a nabytím účinnosti novely vyhlášky. Toto zcela účelové jednání je v přímém rozporu se základními zásadami činnosti veřejné správy jako služby veřejnosti a významně poškodilo zájmy a práva žalobce.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný navrhoval s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí zamítnutí žaloby. Dle jeho názoru bylo rozhodnuto v souladu s právním řádem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

14. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé

rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

15. Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

16. Námitky žalobce uplatněné v žalobě soud shrnul do dvou žalobních bodů. Do prvního žalobního bodu zařadil námitky žalobce směřující vůči novele vyhlášky, tedy vůči vyhlášce č. 5/2013, a druhým žalobním bodem označil námitku žalobce, že nebylo prvostupňové rozhodnutí vydáno bez zbytečného odkladu.

A. 1.

17. V rámci první části prvního žalobního bodu žalobce namítal, že je povolení provozování výherního hracího přístroje nárokové, jsou-li splněny zákonem stanovené podmínky, a tvrdil, že tyto podmínky splnil a negativní rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nelze zdůvodnit toliko novelou vyhlášky, kde není adresa provozovny žalobce uvedena. Novela vyhlášky je dle žalobce nezákonná a neústavní, a to proto, že nově určený seznam míst k provozování výherních hracích přístrojů je diskriminační a je projevem nepřipustné libovůle zastupitelstva statutárního města Plzně. Důvodová zpráva k novele vyhlášky neobsahuje kritéria, na základě kterých došlo k výběru adres, které byly zahrnuty do novely vyhlášky. Dle žalobce tak obec nedostala povinnosti obhájit důvody, pro které změnila místa, ve kterých mohou být na území statutárního města Plzně provozovány loterie, sázkové anebo jiné podobné hry, tedy i žalobcem požadované výherní hrací přístroje. V druhé části prvního žalobního bodu žalobce argumentoval vadami v procesu jejího přijímání.

18. Žalobce proto namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť se opírá výlučně o protizákonnou a protiústavní novelu vyhlášky, ke které nelze přihlížet. Soudu pak je žalobcem navrhováno, aby v souladu s článkem 95 odst. 1 Ústavy novelu vyhlášky, tedy vyhlášku statutárního města Plzně č. 4/2012 ve znění novely provedené vyhláškou č. 11/2012 a zejména vyhláškou č. 5/2013, neaplikoval. Podle čl. 95 odst. 1 Ústavy je „soudce při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu; je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou“.

A. 2.

19. Oprávnění obcí vydávat v samostatné působnosti obecně závazné vyhlášky vyplývá prvotně z čl. 104 odst. 3 Ústavy, kde je stanoveno: „Zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.“ Jeho zákonné rozvedení je obsaženo v ustanovení § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), (dále jen „zákon o obcích“), kde jsou vymezeny tři věcné oblasti, v nichž je obec oprávněna bez dalšího zákonného zmocnění vydávat obecně závazné vyhlášky, a to k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku může obec stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný

pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány [§ 10 písm. a) zákona o obcích]; dále je oprávněna stanovit závazné podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték [§ 10 písm. b) zákona o obcích]; rovněž může stanovit povinnosti k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranstvích, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti [§ 10 písm. c) zákona o obcích]. Z § 10 písm. d) zákona o obcích pak plyne, že další věcné oblasti samostatné působnosti obcí mohou být upraveny také zvláštními zákony. V daném případě je tímto zvláštním zákonem zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, kde je v § 50 odst. 4 uvedeno, že „*obec může stanovit obecně závaznou vyhláškou, že sázkové hry podle § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 mohou být provozovány pouze na místech a v čase touto vyhláškou určených, nebo stanovit, na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování uvedených loterií a jiných podobných her zakázáno, nebo úplně zakázat provozování uvedených loterií a jiných podobných her na celém území obce*“. Podle § 84 odst. 2 písm. h) zákona o obcích je „*zastupitelstvu obce vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky obce*“.

20. Žalobce žádal o vydání povolení k provozování výherních hracích přístrojů. Podle § 2 písm. e) ZOL jsou „*loteriemi a jinými podobnými hrami zejména: sázkové hry provozované pomocí elektronicky nebo elektronickomechanicky řízených výherních hracích přístrojů nebo podobných zařízení (dále jen "výherní hrací přístroje")*“. Tvzení žalobce, že je povolení provozování výherních hracích přístrojů nárokové, jsou-li splněny zákonné podmínky, žalobce opírá o ustanovení § 19 odst. 2 písm. a) ZOL, podle něhož „*povolení k provozování výherního hracího přístroje se vydá, jestliže žádost o povolení obsahuje veškeré náležitosti stanovené tímto zákonem a žadatel splnil podmínky tímto zákonem stanovené*“.

A.3.

21. Statutární město Plzeň vydalo podle § 50 odst. 4 ZOL a § 84 odst. 2 písm. h) zákona o obcích vyhlášku č. 4/2012, o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány loterie, sázkové anebo jiné podobné hry, kterou schválilo zastupitelstvo města Plzně (*dále též jen „ZMP“*) usnesením č. 196 ze dne 26.4.2012 a nabyla účinnosti dnem 25.5.2012 (dostupná je na <http://vyhlasky.plzen.eu> obdobně jako všechny právní předpisy statutárního města Plzně.

22. Vyhláška č. 4/2012 obsahuje v článku I nazvaném „Určení míst“ text: „*Sázkové hry podle § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, lze na území města Plzně provozovat pouze na místech uvedených v příloze č. 1 této vyhlášky.*“ V článku II nazvaném „Určení času“ je uvedeno: „*Na místech uvedených v příloze č. 1 lze provozovat sázkové hry podle § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, pouze v čase uvedeném v této příloze.*“ Vyhláška

obsahuje v čl. III přechodná ustanovení, kde je v odstavci prvním uvedeno: „*Výherní hrací přístroje, jejichž provozování bylo povoleno před nabytím účinnosti této obecně závazné vyhlášky, lze provozovat po dobu platnosti vydaného povolení i na místě a v čase neuvedených v příloze této vyhlášky, a to za podmínek stanovených ve vydaném povolení.*“ **V odstavci druhém je uvedeno:** „*Na povolení, která byla vydána podle § 2 písm. i), j) a podle § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném před 1. lednem 2012, se znění této obecně závazné vyhlášky do 31. března 2014 nevztahuje.*“ Pod čarou je odkaz na čl. II odst. 4 zákona č. 300/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., loteriích a jiných podobných hrách. Příloha č. 1 obsahuje seznam míst, resp. adres, nacházejících se v městských obvodech (*dále též jen „MO“*) MO 3 (75 adres), MO 5 (2 adresy), MO 6 (3 adresy) a MO 8 (1 adresa).

23. K první novele vyhlášky č. 4/2012 došlo vyhláškou č. 11/2012 schválenou ZMP usnesením č. 610 ze dne 13.12.2012, která nabyla účinnosti dnem 4.1.2013. Důvodem novely byla změna přílohy č. 1, ve které byla nově uvedena místa, resp. adresy, nacházející se v městských obvodech, které nebyly do vyhlášky č. 4/2012 zahrnuty. Nově byla do přílohy č. 1 vyhlášky č. 4/2012 zařazena místa MO 1 (36 adres) a MO 4 (1 adresa).

24. Druhá novela vyhlášky č. 4/2012 byla provedena vyhláškou č. 5/2013, která byla schválena ZMP usnesením č. 409 ze dne 5.9.2013 a nabyla účinnosti dne 28.9.2013. Změna spočívala v tom, že „*1. V článku III. se odstavec 2 zrušuje. 2. Příloha č. 1 se ruší a nahrazuje se novou přílohou č 1, jejíž text je uveden v příloze č. 1 této vyhlášky.*“ V příloze č. 1 je u MO 1 uvedeno 22 adres, u MO 2 je 37 adres, u MO 3 je 60 adres, u MO 4 je 7 adres, u MO 6 jsou 2 adresy a u MO 8 je 1 adresa.

25. Adresa Gerská 2187/30h, na níž žádal žalobce o povolení k provozu výherních hracích přístrojů, se nachází v území městského obvodu Plzeň 1. Místa, na nichž byl povolen provoz VHP v obvodu MO 1 nebyla v příloze č. 1 vyhlášky č. 4/2012 uvedena, ale jsou uvedena až v novele vyhlášky č. 4/2012 provedené vyhláškou č. 11/2012, kde je adresa provozovny žalobce uvedena s provozní dobou bez omezení. V novele vyhlášky č. 4/2012, tedy v příloze č. 1 změněné vyhláškou č. 5/2013, již adresa provozovny žalobce uvedena není.

A. 4.

26. Otázkou regulace umístění výherních hracích přístrojů (tzv. innominátních loterií, mezi které spadají i interaktivní videoloterijní terminály) prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí se zabýval Ústavní soud v nálezech ze dne 14.6.2011, sp.zn. Pl.ÚS 29/10, ze dne 7.9.2011, sp.zn. Pl.ÚS 56/10 a ze dne 27.9.2011, sp.zn. Pl.ÚS 22/11 (nálezy Ústavního soudu jsou dostupné na <http://nalus.usoud.cz>) a učinil závěr, že obce jsou povolány k této regulaci na základě § 10 písm. d) obecního zřízení, resp. § 50 odst. 4 ve spojení s § 2 písm. e) loterijního zákona. Pro danou věc je z toho podstatné, že podle těchto ustanovení byla vydána vyhláška č. 4/2012 a obě její novely, tzn. vyhláška č. 11/2012 a žalobcem zpochybňovaná vyhláška č. 5/2013.

27. Ze závěrů učiněných Ústavním soudem v uvedených nálezech vychází dnes již ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14.5.2014, čj. 1 Afs 115/2013–55 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz) uvedl: „*Pokud správní orgán zasáhne do veřejného subjektivního práva provozovatele tím, že mu nevydá povolení v důsledku obecně závazné vyhlášky, může se provozovatel bránit správní žalobou*“. Odkázal přitom na nálezy Ústavního soudu ze dne 7.9.2011, sp.zn. Pl.ÚS 56/10 kde Ústavní soud konstatoval: „*Správní soud je pak oprávněn posoudit všechny individuální okolnosti případu, tj. případně i to, zda obec zařazením té které nemovitosti do textu vyhlášky nejednala libovolně či diskriminačně. Je to také správní soud, který má možnost v této části obecně závaznou vyhlášku případně neaplikovat*“.

28. V nálezu ze dne 7.9.2011, sp.zn. Pl.ÚS 56/10 Ústavní soud zamítl návrh na zrušení obecně závazné vyhlášky města Františkovy Lázně regulující výherní hrací přístroje tak, že byla stanovena konkrétní a jediná adresa, na které bylo možné výherní hrací přístroje provozovat. Ústavní soud zde posuzoval, zda je takové omezení v souladu s dikcí § 50 odst. 4 ZOL a uvedl: „*Ve vztahu k obecně závazným vyhláškám, zejména označují-li na základě výslovné zákonné autorizace [§ 10 písm. a) obecního zřízení či § 50 odst. 4 loterijního zákona] konkrétní místa (ať už označením čtvrti, ulic a jejich částí či návsí nebo konce v malé vesnici), je nutno požadavek obecnosti regulace interpretovat tak, že se vymezení míst musí opírat o racionální důvody, neutrální a nediskriminační ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá. Nevyplývá-li důvod vymezení konkrétních míst z okolností nebo povahy věci, tíží nakonec obec, jež obecně závaznou vyhlášku vydala, povinnost v řízení před soudem takové racionální a neutrální důvody předestřít a obhájit*“. Ústavní soud dospěl k závěru, že je představitelné dokonce i to, „*aby provozování obec omezila pouze na jedno místo v obci, byť by to bylo právě a jenom kasino*“.

29. V nálezu ze dne 27.9.2011, sp.zn. Pl.ÚS 22/11 se Ústavní soud zabýval otázkou, zda taková regulace, která svou povahou není obecná, ale míří na konkrétní individuálně určené případy nemovitostí, resp. jejich vlastníků či provozovatelů v nich umístěných herních přístrojů, není zneužitím působnosti obce, a zda není ve svém důsledku nezákonná a protiústavní a poukázal na to, že již v nálezu sp.zn. Pl. ÚS 56/10 uvedl, že výjimkou, při jejímž splnění lze akceptovat právní předpis upravující jedinečné (konkrétní) případy, je situace, kdy taková regulace nepředstavuje porušení principu rovnosti. Současně dospěl k závěru, že stanovením konkrétně uvedených nemovitostí v obecně závazné vyhlášce obec primárně nesměruje vůči konkrétnímu provozovateli, neboť tento zákaz umístit výherní hrací přístroj mimo vyhláškou povolená místa platí pro kohokoliv, kdo by chtěl v budoucnu výherní hrací přístroj provozovat.

30. V citovaných nálezech vycházel Ústavní soud ze své ustálené judikatury, podle které je nutno volit k posouzení souladu napadených ustanovení obecně závazné vyhlášky s ústavním pořádkem nebo zákonem tzv. test čtyř kroků. V rámci tohoto testu je třeba postupně zkoumat, zda měla obec pravomoc vydat napadené ustanovení obecně závazné vyhlášky (1. krok testu), zda se obec při vydávání napadených ustanovení obecně závazné vyhlášky nepohybovala mimo zákonem vymezenou věcnou působnost, tedy zda nejednala ultra vires (2. krok testu),

zda obec při jejich vydání nezneužila zákonem jí svěřenou působnost (3. krok testu) a konečně zda obec přijetím napadeného ustanovení nejednala zjevně nerozumně (4. krok testu).

A. 5.

31. Soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda měla obec pravomoc vydat žalobcem napadenou novelu obecně závazné vyhlášky. Statutární město Plzeň vydalo novelu vyhlášky č. 4/20125, tedy vyhlášku č. 5/2013, kterou změnilo přílohu č. 1., tj. seznam míst, na nichž je povoleno v jednotlivých městských obvodech provozovat loterie, sázkové hry a jiné podobné hry, na základě pravomoci dané mu čl. 104 odst. 3 Ústavy a ustanovením § 10 písm. d) zákona o obcích v návaznosti na § 50 odst. 4 zákona o loteriích. Učinilo tak v mezích zmocnění daného mu Ústavou, zákonem o obcích a zákonem o loteriích. Statutární město Plzeň tedy mělo pravomoc vydat vyhlášku č. 5/2013 (1. krok testu).

32. Dále se soud zabýval otázkou, zda se statutární město Plzeň při vydávání vyhlášky č. 5/2013 nepohybovalo mimo zákonem vymezenou věcnou působnost, tedy zda nejednalo ultra vires. Zákonem vymezená působnost je stanovena v § 50 odst. 4 ZOL, podle něhož obec může stanovit obecně závaznou vyhláškou, že sázkové hry podle § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 mohou být provozovány pouze na místech a v čase touto vyhláškou určených, nebo stanovit, na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování uvedených loterií a jiných podobných her zakázáno, nebo úplně zakázat provozování uvedených loterií a jiných podobných her na celém území obce. V článku I vyhlášky č. 4/2012 (viz odst. 22) jsou vyjmenovány sázkové hry a jiné podobné hry, jichž se regulace týká, zcela shodně jako v ustanovení § 50 odst. 4 ZOL. Ustanovení § 50 odst. 4 ZOL nevylučuje, aby statutární město Plzeň omezilo provozování loterie, sázkové hry anebo jiné podobné hry na konkrétní místa ve městě. Samotnou regulací míst, ve kterých mohou být provozovány loterie, sázkové anebo jiné podobné hry, prostřednictvím novely vyhlášky č. 4/2012, tedy vyhlášky č. 5/2013, se proto statutární město Plzeň nepohybovalo mimo zákonem vymezenou věcnou působnost, nejednalo ultra vires (2. krok testu).

33. Námitky žalobce směřují zejména vůči třetímu a čtvrtému kroku testu. Soud proto na základě citované ustálené judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu zjišťoval, zda statutární město Plzeň při vydání novely vyhlášky nezneužilo zákonem mu svěřenou působnost (3. krok testu) a zda přijetím novely vyhlášky nejednalo zjevně nerozumně (4. krok testu).

34. Při posouzení otázky, zda statutární město Plzeň při vydání vyhlášky č. 5/2013 nezneužilo zákonem mu svěřenou působnost vycházel soud zejména z nálezů Ústavního soudu sp.zn. sp.zn. Pl.ÚS. 29/10 a Pl.ÚS 56/10, dle kterých zneužití působnosti představuje výkon moci v zákonem svěřené oblasti 1. cestou sledování účelu, který není zákonem aprobován, nebo 2. cestou opomíjení relevantních úvah při přijímání rozhodnutí, nebo naopak 3. přihlížením k nerelevantním úvahám. V souladu s tímto závěrem soud zejména vážil, zda nejsou formulace obsažené v čl. I vyhlášky č. 4/2012, který nebyl novelou dotčen, a nová příloha č. 1 této vyhlášky v rozporu s uvedenými požadavky, a zda při přijímání vyhlášky č. 5/2013 nedošlo ke zneužití působnosti uvedeným způsobem.

35. V daném případě se nejednalo o to, že by statutární město Plzeň, resp. zastupitelstvo města Plzně, sledovalo schválením vyhlášky č. 5/2013 účel, který není zákonem aprobován. K tomu je vhodné citovat z nálezu Ústavního soudu sp.zn. 56/10, kde je uvedeno: „*Pokud jde o předmět regulace nyní posuzované obecně závazné vyhlášky, je notorietou, že loterie a jiné podobné hry se vyskytují převážně na okraji společensky akceptovaných aktivit, samozřejmě v míře různé podle typu a parametrů té které hry. Svými skutečnými dopady mohou negativně ovlivnit individuální osudy jednotlivců, jejich blízkých a ve svém důsledku i širšího okolí. Ostatně ne nadarmo jsou v obecném jazyce tyto hry označovány jako hazardní. Fenomén tzv. patologického hráčství se v dnešních společenských poměrech vyskytuje stále častěji. Herny, lákající k okamžitým a zdánlivě snadným výhrám, se staly typickým koloritem nejen předměstí českých měst, ale už i jejich center a center menších obcí, a se všemi navazujícími společensky škodlivými aktivitami představují ohrožení veřejného pořádku a pokojného soužití v obci. Záměr obcí tyto činnosti na svém území regulovat se tak z tohoto pohledu jeví jako cíl legitimní. Ústavní soud proto uzavírá, že nelze připustit takový výklad podústavních předpisů, který by ve svém důsledku vedl k popření ústavně zaručeného práva územních samosprávných celků na samosprávu v tom smyslu, že by obce byly zbaveny možnosti rozhodovat ve formě obecně závazných vyhlášek o tom, kde se mohou na jejich území vyskytovat provozovny loterií a jiných podobných her, bez ohledu na to, jaké je jejich vnitřní technické uspořádání.*“ Rovněž účelem vyhlášky č. 4/2012, ve znění její druhé novely učiněné vyhláškou č. 5/2013, bylo přispět k zabezpečení veřejného pořádku ve městě Plzni.

36. Vyhláška č. 4/2012 ve znění vyhlášky č. 11/2012 a vyhlášky č. 5/2013 reguluje poměry neurčitého počtu adresátů, neboť na místech, resp. adresách, uvedených v příloze č. 1 může provozovat výherní hrací přístroje neomezený počet provozovatelů. Dopadá tedy na všechny provozovatele, kteří by chtěli na území statutárního města Plzně výherní hrací přístroje provozovat. A naopak stanovením konkrétních adres nesměruje vůči konkrétnímu provozovateli, zde například vůči žalobci, neboť zákaz umístit výherní hrací přístroj mimo vyhláškou povolená místa platí pro kohokoliv, kdo by chtěl v budoucnu výherní hrací přístroj na území města provozovat. Vyhláškou učiněná regulace tak nepředstavuje porušení zásady rovnosti subjektů.

37. Pokud jde o relevantní úvahy při přijímání novely vyhlášky, resp. o posouzení, zda nebylo přihlíženo k nerelevantním úvahám, pak je nutno vycházet z důvodové zprávy k návrhu vyhlášky č. 5/2013, a to nejen z důvodové zprávy Magistrátu města Plzně, ale i z důvodových zpráv jednotlivých městských obvodů, neboť usnesení zastupitelstev městských obvodů byla podkladem pro rozhodnutí zastupitelstva města Plzně o přijetí novely vyhlášky č. 4/2012, tedy vyhlášky č. 5/2013.

38. V důvodové zprávě k návrhu vyhlášky č. 5/2013 (dostupné na <http://www.plzen.eu/obcan/>) je uvedeno, že ke změně obecně závazné vyhlášky statutárního města Plzně č. 4/2012 dochází na základě rozhodnutí kolektivních orgánů jednotlivých městských obvodů. Konstatován je současný stav a jeho analýza a k tomu je uvedeno, že Ústavní soud vydal dne 2.4.2013 nálezy (soud doplňuje sp.zn. tohoto nálezu Pl.ÚS 6/2013), kterým zrušil celé ustanovení článku II bodu 4. zákona č. 300/2011 Sb., ve znění: „Na

povolení, která byla vydána podle § 2 písm. i), j) a podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném před 1. lednem 2012, se zmocnění obce vydávat obecně závaznou vyhlášku nevztahuje do 31. prosince 2014; totéž platí pro ustanovení § 50 odst. 5 zákona o loteriích a jiných podobných hrách ve znění účinném od 1. ledna 2012. Dobu platnosti těchto povolení omezí MF ČR tak, aby jejich platnost skončila nejpozději dnem 31. prosince 2014, budou-li tyto loterie a jiné podobné hry provozovány v rozporu s obecně závaznou vyhláškou obce nebo v rozporu s ustanovením § 50 odst. 5 zákona o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném od 1. ledna 2012.“ Návrh novely vyhlášky č. 4/2012 je v té souvislosti zdůvodněn tím, že se zrušením přechodného ustanovení zákona č. 300/2011 Sb. automaticky neruší přechodné ustanovení vyhlášky č. 4/2012 uvedené v odstavci druhém čl. III (viz odst. 22). Toto přechodné ustanovení je nadále platné, tzn., že na základě tohoto přechodného ustanovení se zákazy stanovené vyhláškou města Plzně č. 4/2012 nevztahují do 31. prosince 2014 na loterie i jiné podobné hry podle § 2 písm. i), j) a podle § 50 odst. 3 zákona, které byly povoleny podle právní úpravy účinné před 1. lednem 2012. Cílem novely vyhlášky tedy bylo zrušení uvedeného přechodného ustanovení vyhlášky č. 4/2012, které vycházelo ze znění přechodných ustanovení zákona č. 300/2011 Sb., ze znění článku II. bodu 4 tohoto zákona.

39. V důvodové zprávě je dále uvedeno, že význam citovaného nálezu spočívá v tom, že je plně na rozhodnutí obce, zda začne uvedené hry (zejména interaktivní videoloterijní terminály) regulovat ihned. S ohledem na uvedené oslovil Odbor bezpečnosti a prevence kriminality Magistrátu města Plzně v souladu se Statutem města Plzně jednotlivé úřady městských obvodů se žádostí o vyjádření k návrhu změny vyhlášky č. 4/2012 spočívající ve zrušení přechodného ustanovení uvedeného v odstavci druhém v článku č. III. Návrh vyhlášky byl předložen v elektronické podobě bez přílohy č. 1- Seznamu míst, kde je povoleno provozování sázkových her podle § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů s uvedením případného časového omezení, neboť ke dni zpracování důvodové zprávy nerozhodly o předloženém návrhu kolektivní orgány jednotlivých obvodů. K tomu je v důvodové zprávě uvedeno, že bude příloha č. 1 doplněna po rozhodnutí těchto orgánů v rámci připomínkového řízení a předložena předsedům jednotlivých zastupitelských klubů.

40. Návrh důvodové zprávy byl dopracován a jsou zde uvedena stanoviska zastupitelstev všech 10 městských obvodů statutárního města Plzně. Adresa z žádosti žalobce Gerská 2187/30h není v nové příloze vyhlášky č. 4/2012 ve znění vyhlášky č. 5/2013 uvedena. Tato adresa se nachází v území městského obvodu Plzeň 1, jehož zastupitelstvo se k návrhu novely vyhlášky vyjádřilo takto: „*ZMO Plzeň 1 souhlasí s návrhem změny obecně závazné vyhlášky města Plzně č. 4/2012 o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány loterie, sázkové anebo jiné podobné hry, ve znění vyhlášky č. 11/2012, kdy zastupitelstvo navrhuje dle bodu 3. písm. a) usnesení ZMO 1 č. 24/2013 **vyjmout z přílohy č. 1 OZV č. 4/2012 15 adres a dle bodu 3. písm. b) doplnit adresu Krašovská 2240/28.***“ K tomu je uvedeno, že byl návrh zastupitelstva akceptován a Odbor bezpečnosti a prevence kriminality Magistrátu města Plzně návrh zastupitelstva MO Plzeň 1 do přílohy č. 1 revizní vyhlášky zapracoval beze změny.

Přílohou důvodové zprávy je usnesení zastupitelstva městského obvodu Plzeň 1 č. 329 ze dne 4.3.2013.

41. Úvahy, kterými byla zastupitelstva jednotlivých městských obvodů a zastupitelstvo města Plzně vedena při přijímání vyhlášky č. 5/2013 jsou rovněž zřejmé z důvodové zprávy k návrhu vyhlášky č. 5/2013 zpracované městským obvodem Plzeň 3, kde je uvedeno, že je cílem úpravy přílohy č. 1 vyhlášky č. 4/2012 kromě stanovení opatření a pravidel omezujících propagaci sázkových her, loterií a jiných podobných her, také ochrana před důsledky plynoucími z účasti na některých sázkových hrách, loteriích a jiných podobných hrách a předcházení záporným jevům spojeným s hraním těchto her a loterií, které ve svých důsledcích mohou vést k narušování veřejného pořádku. V rámci konstatování současného stavu a jeho analýzy je zde uvedeno, že starostové jednotlivých městských obvodů obdrželi z Odboru bezpečnosti a prevence kriminality magistrátu města Plzně k projednání v orgánech městského obvodu návrh na změnu vyhlášky č. 4/2012 spočívající ve zrušení druhého odstavce článku III vyhlášky č. 4/2012, jako reakce na nálezný Ústavního soudu sp.zn. Pl.ÚS 6/13 ze dne 2.4.2013, jímž bylo zrušeno ustanovení čl. II bodu 4 zákona č. 300/2011 Sb., kterým se měnil zákon o loteriích. Je zde konstatováno, že je nález účinný od 30.4.2013 a ve sbírce zákonů byl publikován pod číslem 112/2013. Dle důvodové zprávy bude konkrétním účinkem této změny vyhlášky zrušení heren, které se nachází na místech, která nejsou vyhláškou stanovena jako místa, na kterých mohou být provozovány loterie, sázkové anebo jiné podobné hry. Jedná se zejména o místa s herními zařízeními provozovanými na základě dosud platných povolení vydaných ministerstvem financí. Po nabytí účinnosti změny vyhlášky by tato povolení měla být ze strany ministerstva financí ve správním řízení zrušena.

42. Z uvedeného jsou dle názoru soudu dostatečně zřejmé úvahy, jaké vedly zastupitelstva městských obvodů města Plzně a zastupitelstvo města Plzně ke schválení vyhlášky č. 5/2013. Je zřejmé, z jakého důvodu je nutné omezovat provozování loterií a jiných podobných her a to zejména proto, že jejich provozování je spojeno s řadou negativních a patologických jevů. Nosným důvodem od počátku regulace povolovaných míst na území města Plzně vyhláškou č. 4/2012 je snaha o zajištění bezpečnosti a omezení kriminality ve městě Plzni, reakce na doporučení Odboru bezpečnosti a prevence kriminality Magistrátu města Plzně, realizace snahy o omezení provozování loterií a jiných podobných her na území města, a to dle požadavků zastupitelstev jednotlivých městských obvodů. V případě zastupitelstva městského obvodu Plzeň 1, kde se nachází adresa uvedená v žádosti žalobcem, se jednalo o požadavek snížení počtu povolovaných míst o 15 míst. Dle názoru soudu tak byla vyhláška č. 5/2013 přijata ve snaze omezit zásadní negativní jevy, jako jsou např. závislost na hře (gamblerství) a s tím spojené problémy osob, které závislosti podlehly. Závislost na hře má široké dopady na osobní i pracovní život, a to zejména, nikoli však výlučně, v důsledku nedostatku finančních prostředků, způsobeném prohrami na různých typech výherních hracích přístrojů a jiných herních zařízeních. V místech provozování loterií i v jejich okolí je zvýšený výskyt problémových osob, který zvyšuje riziko páchaní trestné činnosti, zejména drobných krádeží, loupeží, loupežných přepadení a dalších trestných činů a to vše za účelem získání finančních prostředků na hru. V okolí těchto míst se také ve větší míře zdržují osoby užívající omamné látky, častěji dochází k rušení nočního klidu a veřejného pořádku, k projevům vandalství a k páchaní trestné činnosti.

43. Tato snaha byla podpořena zrušením přechodného ustanovení, článku II bodu 4., zákona č. 300/2011 Sb., jehož znění (viz odst. 38) bylo zapracováno již do vyhlášky č. 4/20012, konkrétně do článku III odstavce druhého. Na základě tohoto přechodného ustanovení nebylo statutární město Plzeň oprávněno do 31.12.2014 regulovat na území města provozování loterií, sázkových a jiných podobných her povolených podle § 2 písm. i), j) a podle § 50 odst. 3 a 5 zákona o loteriích, ve znění účinném do 31.12.2011. Dle uvedeného přechodného ustanovení to mělo být Ministerstvo financí, které mělo omezit dobu platnosti těchto povolení tak, aby jejich platnost skončila nejpozději dnem 31.12.2014, budou-li tyto loterie a jiné podobné hry provozovány v rozporu s obecně závaznou vyhláškou obce nebo v rozporu s ustanovením § 50 odst. 5 zákona o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném od 1.1.2012. Z důvodové zprávy Magistrátu města Plzně je zřejmé, že zrušení uvedeného přechodného ustanovení zákona č. 300/2011 Sb. Ústavním soudem bylo důvodem pro přijetí novely vyhlášky č. 4/2012, tedy vyhlášky č. 5/2013. Zrušením uvedeného přechodného ustanovení totiž vzniklo statutárnímu městu Plzeň oprávnění regulovat veškeré provozování loterií, sázkových a jiných podobných her na území města, a to od účinnosti nálezu Ústavního soudu ze dne 2.4.2013, sp.zn. Pl.ÚS 6/13, tedy od 30.4 2013, kdy byl uvedený nález publikován ve Sbírce zákonů pod číslem 112/2013. Vzhledem k argumentaci žalobce v žalobě je nepochybné, že měl žalobce k dispozici důvodovou zprávu k vyhlášce č. 5/2013, která je dostupná na <http://www.plzen.eu/obcan/>, přesto uvedené kritérium nezmiňuje ani netvrdí, že by se jeho povolení provozovat výherní hrací přístroje na adrese Gerská 2187/30h toto kritérium stanovené důvodovou zprávou k vyhlášce č. 5/2013 netýkalo.

44. Pokud žalobce v žalobě uvádí, že se mu dostalo vysvětlení, že bylo účelem regulace míst, na nichž je povoleno provozovat výherní hrací přístroje, odstranění těchto zařízení z blízkosti mateřských školek, škol a jiných podobných zařízení, pak lze konstatovat, že i toto kritérium bylo nepochybně zohledněno při rozhodování o místech, na nichž bude provozování VHP povoleno. Uvádí-li žalobce adresy, které dle jeho názoru toto kritérium nesplňují, jsou na zcela nevhodných místech a zjevně tak ohrožují veřejný pořádek a výchovu mládeže, pak soud uvádí, že posouzení umístění jednotlivých provozoven, ve kterých je povoleno provozování VHP je plně v kompetenci zastupitelstev jednotlivých městských obvodu a jak je zřejmé z přílohy č. 1 vyhlášky č. 4/2012 ve znění vyhlášky č. 5/2013, některé městské obvody regulovaly počet těchto míst na minimum. V té souvislosti je nutno zopakovat, že se taková regulace týká všech subjektů, které by chtěly na území města Plzně provozovat výherní hrací přístroje, ne toliko žalobce. Statutární město Plzeň je dokonce ve smyslu § 50 odst. 4 zákona o loteriích oprávněno úplně zakázat provozování loterií, sázkových a jiných podobných her na celém území města.

45. K tomu je dle názoru soudu vhodné poukázat na nález Ústavního soudu ze dne 2.4.2013, sp.zn. 6/2013, kterým byl zrušen čl. II bod 4 zákona č. 300/2011 Sb., kde Ústavní soud uvedl: „*Provozovatelé interaktivních videoloterijních terminálů - stejně jako každý jiný subjekt práva - si totiž mohli a měli být vědomi rizika, že jejich právní sféra může být dotčena v důsledku přijetí, změny či zrušení právních předpisů, a to nejen zákonů, nýbrž i podzákonných právních předpisů (včetně obecně závazných vyhlášek). To ostatně plyne i z ustálené judikatury Ústavního soudu; srov. např. nález sp. zn. Pl. ÚS 21/96 ze dne 4. 2. 1997*

[N 13/7 SbNU 87 (96); 63/1997 Sb.], v němž Ústavní soud konstatoval, že zrušení staré a přijetí nové právní úpravy je nutně spjata se zásahem do principů rovnosti a ochrany důvěry občana v právo. Shodně s navrhovatelem pak Ústavní soud konstatuje, že za legitimní očekávání nelze považovat předpoklad provozovatelů interaktivních videoloterijních terminálů, že správní praxe ministerstva spojená s opomíjením práva obcí na samosprávu bude pokračovat. “ S tímto závěrem Ústavního soudu se zdejší soud zcela ztotožňuje.

46. V nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl.ÚS 56/10 se Ústavní soud zabýval možností konkrétních subjektů domoci se přímé soudní ochrany a konstatoval, že v případě regulace umístění herních přístrojů je provozovatelům zachován soudní přezkum poté, co Ministerstvo financí rozhodne o povolení přístrojů, resp. co posoudí existenci důvodů pro zrušení již vydaných povolení podle § 43 zákona o loteriích. Žalobci tak není upřeno právo bránit se soudní cestou případnému rozhodnutí o zrušení povolení podle § 43 zákona o loteriích.

47. Nedůvodnými jsou rovněž námitky žalobce vůči procesu přijímání vyhlášky č. 5/2013. Uvedený závěr soud zdůvodňuje tím, že vyhlášku č. 5/2013 schválilo zastupitelstvo města Plzně usnesením č. 409 ze dne 5.9.2013 a nabyla účinnosti dnem 1.10.2013. Podle zákona o obcích obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem (§2 odst. 2). Statutární město je samostatně spravováno zastupitelstvem města a městský obvod územně členěného statutárního města je spravován zastupitelstvem městského obvodu (§ 5 odst. 2). V rámci samostatné působnosti spravuje obec své záležitosti samostatně (§ 7 odst. 1). Mandát člena zastupitelstva obce vzniká zvolením. Člen zastupitelstva obce skládá na začátku prvního zasedání zastupitelstva obce, jehož se po svém zvolení zúčastní, slib tohoto znění: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu obce (města, městyse) a jejich (jeho) občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.“ Člen zastupitelstva obce vykonává svůj mandát osobně a v souladu se svým slibem a není přitom vázán žádnými příkazy (§ 69). Člen zastupitelstva obce má při výkonu své funkce právo předkládat zastupitelstvu obce, radě obce, výborům a komisím návrhy na projednání; vznášet dotazy, připomínky a podněty na radu obce a její jednotlivé členy, na předsedy výborů, na statutární orgány právnických osob, jejichž zakladatelem je obec, a na vedoucí příspěvkových organizací a organizačních složek, které obec založila nebo zřídila; požadovat od zaměstnanců obce zařazených do obecního úřadu, jakož i od zaměstnanců právnických osob, které obec založila nebo zřídila, informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jejich funkce (§ 82). Člen zastupitelstva obce je povinen zúčastňovat se zasedání zastupitelstva obce, popřípadě zasedání jiných orgánů obce, je-li jejich členem, plnit úkoly, které mu tyto orgány uloží, hájit zájmy občanů obce a jednat a vystupovat tak, aby nebyla ohrožena vážnost jeho funkce (§ 83 odst. 1). Zastupitelstvu obce je vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky obce (§ 84 odst. 2 písm. h). K platnému usnesení zastupitelstva obce, rozhodnutí nebo volbě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak (§ 87). Pokud tedy zastupitelstvo obce schválilo vyhlášku č. 5/2013 a ta v souladu s § 12 zákona o obcích řádně nabyla účinnosti, což žalobce nezpochybňuje, nemá soud důvod, kromě provedení testu ústavnosti této vyhlášky, zpochybňovat procesní postup, který vedl ve smyslu § 84 odst. 2 písm. h) zákona o obcích k jejímu schválení.

48. Soud proto uzavírá, že statutární město Plzeň nezneužilo zákonem mu svěřenou působnost (3. krok testu).

49. Při posouzení, zda přijetím novely vyhlášky nejednalo statutární město Plzeň zjevně nerozumně vycházel soud rovněž z nálezu Ústavního soudu sp.zn. Pl.ÚS 29/10, kde Ústavní soud uvedl, že byl při posouzení kritéria rozumnosti veden právním závěrem vyplývajícím z nálezu sp. zn. Pl.ÚS 57/05 ze dne 13. 9. 2006, podle něhož *„aplikace principu „nerozumnosti ze strany soudu musí být velmi restriktivní a měla by se omezit jen na případy, kdy se rozhodnutí obce jeví jako zjevně absurdní. Za zjevnou absurdnost lze přitom považovat jen případ, kdy soudem provedený přezkum vede jen k jedinému možnému (v protikladu k preferovanému nebo rozumnému) závěru, který je absurdní, a tento soudem rozpoznáný závěr zůstal naopak obcí nerozpoznán. Kritérium nerozumnosti nesmí být použito jako záminka k zásahu do obcí přijatého rozhodnutí proto, že Ústavní soud s rozhodnutím obce věcně nesouhlasí. Aplikace principu nerozumnosti tedy přichází v úvahu jen za extrémních okolností, nesmí být jen možným jiným názorem, aniž by byla zároveň vyvrácena možná rozumnost názoru obce. Posuzování, zda obec jednala rozumně, není jednoduše otázkou, zda jednala v souladu s oprávněním poskytnutým jí zákonem. Posouzení nerozumnosti spíše vyžaduje zvážit napadenou vyhlášku z hlediska jejích dopadů měřených obecnou rozumností.[srov. též nálezn sp. zn. Pl. ÚS 11/09 ze dne 7. 9. 2010.“* Při použití těchto měřítek na vyhlášku č. 5/2013 a její přílohu č. 1 dospěl soud k závěru, že přijetím novely vyhlášky č. 4/2012, resp. přijetím vyhlášky č. 5/2013, nejednalo statutární město Plzeň zjevně nerozumně (4. krok testu).

50. Žalobce v žalobě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2013, čj. 1 Afs 78/2012–56 s tím, že zde bylo rozhodováno o skutkově totožné věci, kdy Úřad městské části Praha 2 zamítl žádost o povolení provozování výherního hracího přístroje pouze na základě skutečnosti, že místo provozovny nebylo zaneseno do příslušné obecně závazné vyhlášky. Je pravdou, že Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti a zrušil rozhodnutí soudu, který se přiklonil k argumentaci příslušného úřadu, jak uvádí v žalobě žalobce, ale učinil tak proto, že soud v kasační stížnosti napadeném rozsudku neprovedl test ústavnosti aplikované vyhlášky. V této právní věci však soud, jak je uvedeno výše, test ústavnosti vyhlášky č. 5/2013 provedl a dospěl k závěru, že vyhláška v tomto testu obstála. Soud naopak poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.5.2014, čj. 1 Afs 115/2013-55, kterým byla zamítnuta kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15.11.2013, čj. 11 Af 19/2013-80, ve kterém městský soud postupoval obdobně jako nyní krajský soud v této právní věci.

51. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že novela vyhlášky č. 4/2012, tedy vyhláška č. 5/2013, byla vydána ústavně konformním způsobem, v souladu s § 84 odst. 2 písm. h), § 87 a § 12 zákona o obcích, není diskriminační, jí provedená regulace míst, kde lze loterie a jiné podobné hry provozovat není porušením principu rovnosti, a není projevem nepřipustné libovůle zastupitelstva statutárního města Plzně. Její aplikace při rozhodování o žádosti žalobce nezpůsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí.

52. Důvodným není ani druhý žalobní bod, jímž žalobce namítá, že nebylo prvostupňové rozhodnutí vydáno ve smyslu § 71 správního řádu bez zbytečného odkladu, resp. ve lhůtě 30 dnů. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce podal žádost dne 30.8.2013, správní poplatek zaplatil dne 11.9.2013 a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 9.10.2013.

53. Žalovaný k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na § 5 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, podle něhož jsou poplatky stanovené v sazebníku pevnou částkou splatné buď při přijetí podání, nebo později, vždy však před provedením úkonu, a to podle jeho vymezení v jednotlivých položkách sazebníku, nestanoví-li sazebník jinak. Správní úřad vydá výsledek provedení úkonu vždy až po zaplacení poplatku, nestanoví-li sazebník jinak. Odkázal rovněž na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o loteriích, kde je uvedeno, že povolení a známku vydá orgán, který provoz výherního hracího přístroje povolil, po zaplacení správního poplatku. Na základě uvedených ustanovení dovodil, že správní orgán I. stupně nemohl vydat rozhodnutí do doby, než byl zaplacen správní poplatek. Během lhůty pro vydání rozhodnutí (tj. do 30.9.2013) vstoupila v účinnost dne 28.9.2013 vyhláška č. 5/2013, podle které nebylo možné povolit provozování výherních hracích přístrojů na adrese Gerská 2187/30h. Žalovaný dal za pravdu žalobci, že správní orgán I. stupně nedodržel lhůtu pro vydání rozhodnutí, nicméně vzhledem k tomu, že během řádné lhůty pro vydání rozhodnutí vstoupila v účinnost vyhláška č. 5/2013 konstatoval, že překročení lhůty pro vydání rozhodnutí nemělo vliv na obsahovou stránku vydaného rozhodnutí, neboť správní orgán I. stupně byl vzhledem k účinnosti vyhlášky dnem 28.9.2013 oprávněn provozování výherních hracích přístrojů k žádosti podané žalobcem dne 30.8.2013 nepovolit. Pokud by tak nepostupoval, byl by po účinnosti vyhlášky č. 5/2013 nucen ve smyslu § 46 správního řádu zahájit řízení o zrušení vydaného rozhodnutí. Dle žalovaného by správní orgán I. stupně tímto postupem při obdobném výsledku zatížil žalobce zbytečnými náklady. Dle žalovaného tak samotné překročení lhůty pro vydání rozhodnutí vzhledem kuvedeným okolnostem nepoškodilo žalobce co do rozsahu jeho práv a povinností, proto žalovaný neshledal důvod ke zrušení prvostupňového rozhodnutí.

54. S uvedeným závěrem žalovaného se soud ztotožňuje. V daném případě je překročení lhůty pro vydání rozhodnutí o 11 dnů procesním pochybením, které však nemá vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí ani na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr

55. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

56. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 30. června 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová